

[Skov Jørgensen.]

Grund baseret Idrætslægeinstitution svarende til Skolelægeinstitutionen.

Mange Foreningsbestyrelser har større Vanskeligheder end godt er i Dag for at naa frem til de Idrætsinteresser, som de havde ventet og ønsket at arbejde for. Det har derfor længe været paakrævet at finde en anden og bedre Vej til Løsning af Idrættens økonomiske Problemer end den, der for Tiden staar til Raadighed, og den Vej synes i Dag at være Baller, Fester, o. s. v., Andespil, Lotteri eller ligefrem Tiggeri. Idrætsforeningernes Bestyrelser er ikke sjældent smaa Forlystelsesraad, og i den ubarmhertige økonomiske Kamp sker det forstaaeligt nok, at Idrættens Aand og Formaal ikke altid staar lige klart. Det har været med til mange Steder at give et forkert Indtryk af Idrætten og dens Udøvere, og det har undertiden knyttet passive Medlemmer til Idrætsforeningerne, der ikke gavner Idrættens Omdømme.

Jeg synes, det maa være aabenbart, at ingen er tjent med dette Forhold, og dette Faktum kan ikke i Dag dækkes af Morsomheder. Mange Lande har løst Idrættens økonomiske Problemer ved direkte Tilskud fra Staten, og det vilde være en baade nærliggende og vel ogsaa tiltalende Løsning, eftersom Idrættens Maal og Værdi har meget fælles med Skolens Arbejde. Men den ubeskaarne Foreningsfrihed er noget centralt i dansk Idræt. Statens Penge er tilbøjelige til at følges af et vist Indseende med Foreningernes Dispositioner. Derfor er den Vej næppe farbar, og selv om den i øvrigt havde været det, er det et Spørgsmaal, om den er det af økonomiske Grunde. Men dér møder Tipningen, saadan som den er afprøvet i flere Lande, som en virkningsfuld Løsning af Idrættens økonomiske Problemer.

Der har været draget Sammenligninger mellem Tipning og Traverbanernes og Duevæddeløbenes Totalisatorer, og denne Sammenligning har virket afskrækkende paa mange. Men Forskellen er iøjnefaldende. For det første er Indskuddet i Tipning begrænset til een eller nogle faa Kroner, og for det andet er Fremgangsmaaden ikke, at der holdes paa Enkeltpersoner eller Hold, men der dømmes om en Serie af Kampe. Stjerne dyrkelse gælder ikke som Argument mod Tipstjenesten.

Det er da ogsaa værd at bemærke, at alle de politiske Ungdomsforeninger, efter hvad jeg har forstaaet, paa de Møder, hvor de har drøftet Spørgsmaalet, er gaaet ind for Tipningen. I et maa være naturligt ogsaa i dette Ungdomsspørgsmaal at tage dem med paa Raad. Det voksende Tal af politisk vaagen Ungdom, som Krigen bragte, staar med en Buket af uopfyldte Ønsker, og blandt disse er dette, og jeg regner ikke dets Opfyldelse for en af de ringeste Begyndelser. Lad saa være, at der er Enkeltheder i Lovforslaget, som jeg ønsker drøftet i Udvalget, og at jeg ikke paa Forhaand er overbevist om, at de Forandringer, der er foretaget i det tidligere Forslag, er Forbedringer, men om Lovforslagets Betydning og dets Berettigelse er jeg ikke i Tvivl. Jeg tror ikke, de 20 Askovfolk og flere med dem tager Idrættens reelle Muligheder og Vilkaar som Udgangspunkt for deres Bedømmelse. Hovedstadens Venstre ser derfor med Glæde paa, at dette Lovforslag igen er fremsat, og vi mener ligesom den højtærede Finansminister og det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen, at Lovforslaget er et egnet Grundlag for Forhandling, og vi haaber, at Forhandlingerne denne Gang fører til et Resultat.

Bodil Koch: Da jeg ikke deler min Gruppes Flertalssynspunkt med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, vil jeg gerne kort præcisere min Stiling. Jeg er selvfølgelig som vel alle i denne Sal af den Mening, at Idrætten bør støttes i saa høj Grad som overhovedet muligt. Gode Vilkaar for Idræts-sagen hænger ganske nær sammen med Spørgsmaalet om Ungdommens sunde og fornuftige Fritidsbeskæftigelse. Men denne Støtte bør ganske afgjort ydes af Statens legitime Midler, hvor vanskeligt det end kan synes i disse Aar at øge de offentlige Udgifter. Efter min Mening strider det mod et helt elementært Anstændighedsbegreb, at Staten, fordi den er i mere eller mindre akut Pengetrang, indlader sig paa at lade denne Pengetrang parre sig med Folks Spillelidenskab. Ud fra et mere kynisk Syn paa de økonomiske Forhold kunde man heroverfor indvende, at Spillelidenskab er en uudryddelig Tilbøjelighed hos Mennesker, som man lige saa godt kan udnytte til et fornuftigt Formaal. Men dette Argument hol-